Sanayi İşçileri Bülteni 15

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 351
Fiyat 25 YKr. EKİM 2008

İnsanca bir yaşam, onurlu bir gelecek için

İşyeri komiteleri kuralım, sendikalarda örgütlenelim!

Sİ-DER kampanyası tamamladı

İşçi sınıfının kurtuluşu için mücadele bayrağını yükseltelim!

Sİ-DER olarak işçi sınıfının maruz kaldığı sömürü ve kölelik koşullarına karşı yükselttiğimiz mücadele devam ediyor. Kurulduğumuz günden bu yana insanca çalışma ve yaşam koşulları yaratmak hedefiyle kesintisiz bir faaliyet sürdürüyoruz. Bu çerçevede kimi zaman yaygın ajitasyon propaganda faaliyetleri, kimi zaman hak alma eylemleri kimi zaman da işçilerin birlik ve dayanışmasını güçlendirecek etkinlikler düzenliyoruz.

Nisan ayı içinde gerçekleştirdiğimiz kurultayımızda mücadelede yolumuzu açacak bir dizi karar aldık. Bu çerçevede 1 Mayıs'ta iş bırakarak alana çıkma ve 15–16 Haziran etkinliklerini başarıyla gerçekleştirdik.

Yine kurultayda aldığımız karar doğrultusunda **"İnsanca yaşam ve çalışma koşullarının sağlanması için mücadele!"** şiarlı kampanyamızı Ağustos ayı içinde gerçekleştirdik.

Kurultay sonuç bildirgemizde de belirttiğimiz üzere;

"Bugün milyonlarca işçi sigortasız olarak çalıştırılmaktadır. Bu durum çalışma yürüttüğümüz küçük ölçekli işletmelerin bulunduğu sanayi bölgelerinde daha yoğun olarak yaşanmaktadır. İşçilerin oldukça küçük bir kesimi sigortalı olarak çalışmakta, fakat onların da çoğunun sigorta primleri asgari ücret üzerinden yatırılmaktadır.

İşçi sınıfının içinde bulunduğu bu yoksulluk ve karanlık aynı zamanda işçileri büyük bir yozlaşmanın içine sürüklemektedir. Gerek mücadele ederek haklarımızı almak gerekse de geleceğimizi kazanarak içine çekildiğimiz bu çürüme ve yozlaşmadan kurtulabilmek için insanca yaşamaya yetecek ücret, sigorta ve diğer bir dizi sorun üzerinden güçlü bir çalışma örgütlemek gerekmektedir.

Kurultayımız başta çalışma yürüttüğü alanlar olmak üzere giderek tüm ilde sermayenin saldırılarını püskürtebilmek için genel grev/genel direniş fikrinin yaygınlaşması, hem de güç ve olanaklar ölçüsünde bu sürecin örgütlenmesi yönünde somut adımlar atılması için, çabaların yoğunlaştırılması gerektiğini karar altına almıştır."

Bu ifadelerle gerekçelendirdiğimiz kampanyamız bizim açımızdan yaygın bir bilgilendirme faaliyetinin yanı sıra sınıfın öncülerine ulaşmanın ve onları mücadeleye kazanmanın bir aracı olarak değerlendirildi.

Adana Sanayi İşçileri Derneği olarak, sermayenin artan saldırılarına ve yapılan zamlarla işçi ve emekçilerin hayatının iyice yaşanmaz hale getirilmesine karşı ördük kampanya faaliyetimizi.

Son dönemde ardı ardına yapılan zamlar işçi emekçileri daha da yoksullaştırdı. Yine bu dönemde, asalak patronların hizmetindeki AKP hükümeti tarafından açıklanan asgari ücret zammı sefalet düzeyinin de altında bırakıldı. Sermaye düzeninin bu azgın saldırılarına karşı işçi ve emekçilerde biriken tepkiyi açığa çıkarmak ve örgütlü bir güce dönüştürmek hedefiyle planlanan kampanyayı **"Zamlar geri çekilsin! İnsanca bir yaşam istiyoruz!"** şiarıyla örgütledik.

Adana Sanayi İşçileri Derneği olarak, yoğun emekle örgütlenen kampanyada bildiriler ve bültenlerin işçilere ulaştırılmasından imza stantları açılmasına kadar farklı araçlar kullandık. Kampanya sırasında bülten, yerel bildiriler, yerel ve merkezi afişler ile dizi farklı aracı yaygın olarak kullandık. Yine bu süreçte işçilerin işe giriş saatlerinde sanayi girişine açtığımız imza stantları oldukça olumlu bir işlev gördü. Bu yanıyla geçmişi çok daha fazla aşan bir ajitasyon/propaganda faaliyeti gerçekleştirdik.

Ayrıca kampanya döneminde öğle saatlerinde sanayide işçilerin uğradığı kahve, çay ocakları ve işçilerin oturup dinlendikleri yerlere giderek işçilerle derneğe ve kampanyaya dair konuştuk. Bu sırada işçilerle gerçekleştirdiğimiz birebir konuşmalarla kendimizi ve çalışmamızı daha doğrudan anlatma şansı bulduk.

Ağustos başında başlayan ve bir ay süren kampanyamızın kapanış etkinliğini ise ay sonunda gerçekleştirdik. Bizi aşan bir dizi etkenden dolayı etkinliğimize istediğimiz düzeyde güçlü bir katılım olmadı. Buna rağmen toplam faaliyet açısından bakıldığında güçlü bir kampanya sürecini geride bırakmış olduk.

Kampanyamızın bitmiş olması bu alanda yürüteceğimiz çalışmaların sona erdiği anlamına gelmiyor. Tersine, önümüzdeki dönemde işçi sınıfı ve emekçileri ilgilendiren farklı gündemler üzerinden yeni araç ve yöntemleri de kullanarak, sömürü ve kölelik düzenine karşı kesintisiz bir faaliyet yürüteceğiz.

Adana Sanayi İşçileri Derneği (Sİ-DER)

Sömürü ve kölelik düzeni kapitalizmin krizi derinleşiyor!

KRİZİN FATURASINI ASALAK PATRONLAR ÖDESİN!

Geçtiğimiz günlerde kapitalist sistem tarihindeki en büyük ekonomik krizlerinden birini yaşadı. Üstelik kapitalizmin günümüzdeki "kabesi" ABD'de. Bu kriz dünyanın jandarması sayılan Amerikan emperyalizminin bağrında başlayıp hızla dünyaya yayıldı. Dünyanın en büyük bankaları, sigorta şirketleri ve yatırım firmalarının bir kısmı ardarda iflas bayrağını çektiler. Bazıları tarihin çöplüğüne atılırken, diğerlerini ise büyük patronların hizmetindeki emperyalist devletler bir trilyon dolara yakın para harcayarak batmaktan kurtardılar.

Ancak kapitalizmin efendisi ABD'nin başını çektiği bu kurtarma girişiminin fazla işe yaramayacağı, düzenin hizmetindeki "uzmanlar" tarafından da kabul ediliyor. Zira harcanan tüm çabalara rağmen kriz devam ediyor. İşçi ve emekçilerin kanıyla semiren kapitalistler, sömürü ve kölelik düzenini çöküşten kurtarmak için uğraşıyorlar.

Evet, bu kriz ilk olmadığı gibi son da olmayacak. Zira ekonomik krizler kapitalizmin doğasında vardır. Bu sistem yıkılana kadar dünya işçi sınıfı ve emekçileri için felaket anlamına gelen bu krizlerin ardı arkası kesilmeyecektir.

Emperyalist kapitalistler yaşadıkları krizi her zaman kendi ülkelerindeki işçi sınıfıyla emekçilere ve bağımlı ülkelerdeki ezilenlere fatura ederler. Bu sayede kendi yaşadıkları krizin faturasını mümkün olduğunca emekçilere ödeterek bu süreçten kazançlı çıkmaya çalışırlar. Çünkü her ekonomik kriz bir yandan büyük iflaslar ve mülksüzleşmeyi beraberinde getirirken aynı zamanda mülkiyetin ve sermayenin yeniden ve daha büyük miktarda tekellerin elinde toplanmasını sağlar.

Dünyanın jandarması olan Amerikan emperyalizmi hem dünyanın en büyük ekonomisi hem dünyanın en borçlu ülkesidir. Bu yüzden onun yaşadığı kriz sadece kendi içinde Latin Amerika'dan Türkiye'ye, Rusya'dan Uzak Doğu'ya, Avrupa'dan Afrika'ya kadar bütün dünya ekonomisini alt üst edebilir. Türkiye dahil krizin etkisini gösterdiği her yerde egemen sınıflar ortaya çıkan faturayı açlık, yoksulluk ve işsizlik olarak biz işçi

emekçilere ödetmek için hazırlığa başlaşmış bulunuyorlar.

Şubat 2001 krizini hatırlayalım...

Bir yandan kriz var diyerek sudan ekmeğe kadar her şeye zam yapıyor, diğer yandan da fabrikalarda al kanımızı içtikten sonra bizleri kapı önüne koyuyorlar. Sadece son günlerde sermaye uşağı AKP hükümeti tarafından yapılan zamlar bile nasıl bir felaketin içine atıldığımızı göstermeye yetiyor. Elektriğe yapılan son zamla birlikte bu yıl yapılan zam oranı yüzde 60'ı aştı. Yine suya, petrole, telefona, ulaşıma ve işçi emekçilerin gündelik yaşamında olmazsa olmaz birçok tüketim maddesine ardı ardına zamlar yapıldı. Bilindiği gibi zamlar, işçi emekçiler için açlık ve sefalet üretirken asalak patronlara ek vurgun ve kar kapısı açmaktadır. Şubat 2001 krizinden sonra Türkiye'deki dolar milyarderlerinin sayısındaki artış bir tesadüf değildir.

Bunun yanında kriz dönemlerinde çığ gibi büyüyen işsiz kitleler oluşur. Patronlar kriz dönemlerinde işçi sınıfını daha kötü koşullarda çalıştırmak için krizi bir silah olarak kullanırlar. İşçilere ölümü gösterip sıtmaya razı etmeye çalışırlar. Derler ki; "işler kötü ya haklarınızdan vazgeçersiniz ya da işsiz kalırsınız." Ancak her türlü geri adıma rağmen kapı önüne konan işsizler, çaresizlik içinde kahve köşelerinde kumara, sokak başlarında fuhuşa itilerek yozlaşma ve çürümenin

bataklığına terkedilirler. İşsizlikten dolayı cinnet geçirerek intihar edenlerin, hırsızlık yapanların, psikolojik dengesi bozulanların sayısı bu nedenle sürekli olarak artar.

Yaşam şartlarının ağırlaşması, işçi ve emekçiler cephesinde sadece ekonomik yıkıma yolaçmıyor. Bununla birlikte onları manevi yıkıma da uğratıyor. Emekçi ailelerinde işsizlik ve yoksullaşmanın yol açtığı sorunlar katlanarak artıyor. Hem eşler arasında, hem de ana-baba ve çocuklar arasında geçimsizlikler ve kavgalar boy veriyor. Son yıllarda boşanan evli çiftlerin, intihar ve aile cinayetlerinin sayısındaki patlama, sermayenin uyguladığı saldırı programlarının dolaysız sonucudur.

Sonuç olarak, her koşulda yozlaşma, insani çürüme, işçi ve emekçilerin yerleşik değerlerinden kopuşu işsizlik zemininden beslenir. Hatta bir süre sonra, bu eğilimin bizzat kendisi yerleşik değerlerinden biri haline dönüşür ve en uygunsuz para kazanma yolları, en dizginsiz ahlak dışılık kanıksanır hale gelir.

Bu yüzden bizler açlığın pençesinde kıvranmamak, sefaletin birlikte getirdiği ve yoksullukla kolkola giden yozlaşmaya mahkûm kalmamalıyız. Demek oluyor ki, insanca çalışma ve yaşam koşulları için mücadele ederek krizin faturasını ödemeyi reddetmeliyiz.

Krizi çıkaran bizler değiliz. Bu yüzden faturasını ödemeyi reddetmeliyiz. Bu kriz kokuşmuş kapitalist düzenin krizidir. Bu kriz gözü doymayan ve kendi açgözlülüğünden dolayı tüm işçi emekçileri boğmak isteyen burjuvazinin krizidir. O halde bizler bir yandan hakkımız olanı almak için bulunduğumuz her alanda işyeri komiteleri oluşturup sendikalarda örgütlenmeli ve krizin faturasının bize ödetilmesine dur demeliyiz.

Krizlerden nihai kurtuluş ise, sömürü ve kölelikten arınmış, emekçilerin kardeşçe yaşayabileceği sosyalizmde mümkün olacaktır.

Akdeniz Fiberglas işçisi iş bıraktı

Adana'da kurulu Akdeniz Fiberglas fabrikası, otomotiv yedek parçaları imal etmektedir. Yaklaşık 50 işçinin çalıştığı fabrika, kendi sektöründe isim yapmış firmalardan biri. Tabii fabrika bir sömürü cehennemi olarak da isim yapmış durumdadır. 10 saatlik işgünü, kimyasal maddeler soluyarak çalışan işçilerin geçmiş dönemlerde maruz kaldığı kanser vakalarını açıklar nitelikte. Ücretler ise, işçiler arasında farklılıklar gösterse de ortalama 500 ytl'dir. Ortaçağdan kalma koşullarla işletilen bu fabrika bu sektörde Adana'da kar oranı yüksek belli başlı fabrikalardan bir tanesi.

Akdeniz Fiberglas zenginliği üreten işçilerin karşılaştığı acımasız sömürüyü ve sefaleti en veciz bir şekilde anlattığı ölçüde bizlerin sırtından geçinen asalakların düzeni kapitalizmi de çok özlü anlatıyor. Bu sistemin yasalarını dolaysız gözler önüne seriyor.

3 Eylül günü fabrikanın döküm bölümü işçilerinin tamamı olan 12 işçi 3 aydır ücretlerinin düzensiz ödenmesi ve sağlıksız çalışma koşulları nedeniyle toplu olarak iş bıraktı. İşi bırakarak patronla görüşen işçiler ücretlerin tamamının ödenmesini yoksa işbaşı yapmayacaklarını söylediler. İşçilerin birlikte hareket etmesi üzerine patron ayak oyunları yaparak 3 günlük iş bırakmanın ardından ücretlerin tamamının ödeneceğini açıklamak zorunda kaldı. Bunun ardından işçiler işlerine geri döndüler. Alacakların bir kısmının ödenmesi yeniden bir tepkiye yol açsa da birlikteliğin döküm bölümü işçileriyle sınırlı kalması bir kırılmaya yol açtı. Şimdilik işçilerin tamamı işe geri dönmüş bulunuyor.

Akdeniz Fiberglas işçisinin bu deneyimi birlikte hareket etmenin önemini bir kez daha ispatlamıştır. Şimdi daha güçlü, fabrikanın geneline yayılan bir örgütlenme mücadelesi yürütülmeli ve olası işten atma saldırılarına karşı tok bir yanıt vermelidir.

Akdeniz Fiberglas işçisi kazanmak için şimdi daha çok yan yana gelmeli ve tek vücut olmalı. İşyeri komitesi kurarak örgütlülüğü daha da kuvvetlendirmek, şimdi daha yakıcı bir ihtiyaçtır. Bu deneyim bir adımın atıldığının ifadesi oldu. Şimdi bu ilk adımı daha ileri bir adımla birleştirmeli ve patronun karşısına daha güçlü çıkabilmek için örgütlülük pekiştirilmelidir.

Adana Sanayi İşçileri Derneği

Özbucak'ta işçiler haklarını istiyor patron ayak oyunlarına devam ediyor

Özbucak fabrikasında yaklaşık 2 yıldır işçi kıyımı yaşanıyor. Son aylarda düzensiz ödenen ücretlerle birlikte işçilerin çalışma koşulları da giderek ağırlaştı. Geçtiğimiz Eylül ayında yaklaşık 6 aydır ücretlerini düzensiz alan işçiler ile kapı önüne konan işçiler sorunu mahkemeye taşımıştı. Bu süreçte Özbucak patronu mahkeme sorunundan kurtulmak için çalışan işçiler ve sendikayla anlaşmış ancak işten atılan işçilerle uzlaşamamıştı.

Özbucak patronu, işçilerin alacaklarını 24 Eylül günü ödeyeceğini söyleyerek işçileri ikna etmişti. Ancak asalak Özbucak patronu söz verdiği ödemeyi yapmayınca işçiler de 25 Eylül günü işbaşı yapmadılar. Yaklaşık 220 işçi paraları ödenmediği takdirde işbaşı yapmayacaklarını ve fabrika önünde bekleyeceklerini söylediler. Patronun baskı ve oyunları Özbucak işçisinin kararlı tutumunu kırmayı başaramayınca, TEKSİF Şube Başkanı fabrika önüne geldi.

Oysa sendika yönetimindeki bürokratlar, işçilerin çalışma koşullarını ve yaşadıkları sorunları bildikleri halde aylardır somut bir adım atmıyorlardı. Ancak ne zamanki işçiler iş bırakarak kararlı bir tutum sergiledikler, o zaman sendika yönetimi işçilerin yanına geldi.

25 Eylül'de sendika yönetimi patronla bir görüşme yaparak pazarlığa oturdu. Özbucak patronu işçilerden biraz daha fedakarlık beklediğini söyleyerek alacaklarının tamamını ödeyebilmek için biraz daha zaman istedi. İşçilerin bunu kabul etmemesi üzerine devreye sendika yönetimi girdi. Patronun söylediklerini aynen işçilere iletmek dışında bir iş yapmayan sendika yönetimi patronun söz verdiğini ve 26 Eylül günü 3 aylık ücret tutarında ödeme yapılacağını açıkladı. Bunun üzerine işçiler işe geri döndüler. Ancak 26 Eylül günü söz verilen 3 maaş yerine işçilere tek maaşlık ödemeler yapıldı.

Özbucak işçileri artık patronun verdiği boş sözlere inanmaktan vazgeçip hakkını sonuna kadar kendi gücüyle aramak zorunda. Bunun dışındaki her türlü beklenti patronun ayak oyunlarının etkili olmasına zemin hazırlıyor. Özbucak işçileri, sendika bürokratlarına takılmadan üretimden gelen güçleriyle patronun karşısına çıkmalı ve tüm haklarını almak için kendi örgütlülüğünü güçlendirmelidir. Unutmamak gerekiyor ki, örgütlü mücadele olmadan işçi sınıfı hiçbir hak kazanamaz.

URSA işçilerine çağrı

UR-SA işçisi kardeşler

Yakın zaman önce ikinci 6. ay zamları açıklandı. Sonuç yine değişmedi. Yine geçinmemize, insanca yaşamamıza yetmekten uzak sefalet ücretini reva gördüler bize. Patronlar ve onların hizmetindeki devlet kolkola girmiş bizleri daha fazla sömürmek için fırsat kolluyorlar. Zorunlu mesailer, düşük ücretler, sigortasız çalışma, iş kazaları/cinayetleri... İşçi sınıfının başına sarılan tüm bu belalar gösteriyor ki; patronlar, sırtlarını devlete dayayarak sömürü çarkını döndürüyorlar.

Kardeşler!

UR-SA çuval fabrikasında yaklaşık 180 işçi çalışıyor. Bu işçilerin 150'si sigortalı, diğer arkadaşlarımızın sigorta hakkı bile patron tarafından verilmiyor. Ücretler işçiler arasında farklar olsa da sonuçta hepimiz borç-harç yaşıyoruz. Aldığımız ücretler yetmediği gibi, üç beş kuruş daha kazanalım diye gecemiz gündüzümüz fabrikada fazla mesailerde geçiyor. Ailemize, sevdiklerimize zaman ayıramıyoruz. Ürettiklerimize el koyan asalak patronlar, işte bu yaşamı reva görüyorlar. OSB'de patronlar sömürü çarkını böyle döndürüyorlar. Tıpkı SEPAŞ'ta, ÖZBUCAK'ta, DENTAŞ'ta, Abdioğlu'nda ve diğerlerinde olduğu gibi.

Kardeşler;

Biz tek vücut olursak bu uğursuz çark böyle dönmez. Biz birbirimize güç verirsek ne sigortamızı çalabilirler ne de canları isteyince kapı önüne koyabilirler. İşsizlik lafını ağızlarına dolamışlar. Patronlar bizleri açlıkla terbiye etmeye çalışıyorlar. Yan yana gelelim kardeşler, insanca çalışma ve yaşamak için bütün haklarımızı kazanmak için örgütlenelim.

Biz organize sanayi işçileri 1 gün çalışmazsak işler durur, burnundan kıl aldırmayan patronların dünyaları işte o zaman başlarına yıkılır. Biz çok güçlüyüz, ama gücümüzü açığa çıkarabilmek için yan yana gelmeli, tek yumruk olmalıyız. Türkiye'nin her yerinde direnişler, grevler yaşanıyor. Mücadele eden, birleşen, tek bir yumruk olan işçiler kazanıyor.

Şimdi bizim de birlik olmamızın zamanı. Şimdi insanca çalışma ve yaşam, onurlu bir gelecek için bir araya gelip örgütlü mücadeleyi yükseltme zamanı!

Adana Sanayi İşçileri Derneği

HiltonSA'da grev kararı...

Adana HiltonSA Oteli'nde toplu iş sözleşmesinin tıkanması üzerine grev kararı alındı. Grev kararının ardından yaklaşık 200 işçinin katıldığı bir eylemle grev pankartı asıldı.

Sendikanın örgütlenme sürecinde her aşamada engeller çıkaran ve yasal her türlü yolu kullanarak işleyişe itiraz eden patron, son olarak sendikayı yok sayan tutumunu TİS sürecinde de gösterdi.

Sendika, yetkisine dayanarak hazırladığı Toplu İş Sözleşmesi taslağını 15 Mayıs 2008 tarihinde patron tarafına iletmişti. Taslağın patrona ulaşmasının ardından 29 Mayıs 2008 tarihinde ilk görüşme, 12 Haziran 2008 tarihinde ikinci görüşme gerçekleşti.

Ancak yapılan görüşmelerde anlaşma sağlanamamış ve uyuşmazlık zaptı tutularak, arabulucuya gidilmesine karar verilmişti. Toplu sözleşmeler tarihinde ilk kez taraflar TİS'in birinci maddesi olan taraflar konusunda bile anlaşma sağlanamadan arabulucuya gidilmiş, arabulucunun nezaretinde dört oturum yapılmıştı. Ancak bu görüşmelerin hiçbirinden olumlu sonuç çıkmamıştı.

Grev kararı konusunda bir açıklama yapan OLEYİS Doğu Akdeniz bölge temsilcisi Ali İhsan Artut şunları söyledi: *"Sendikamız görüşmelerin başından beri iyi niyetli ve uzlaşmaya açık bir tutum sergilemiştir. Ancak temel anlaşmazlık konularında bizim her türlü uzlaşma önerimize işveren vekilleri tarafından olumsuz yanıt verilmiştir. Bu nedenle görüşmelerde anlaşma sağlanamamış ve grev aşamasına gelinmiştir."*

Artut son olarak şu görüşlere yer verdi: *"Bu özverili çalışmanın sonucunda insanca yaşacak bir ücret, insan onuruna yakışan iş güvenliği ve diğer sosyal hakları istiyoruz. Bizler Anayasa'nın ve yasaların bize verdiği hakkımızı kullanarak işverenle veya yasal temsilcileriyle müzakere edilerek imza altına alınacak bir toplu iş sözleşmesi yapmaya çalışıyoruz."*

Sendikanın grev kararı alması üzerine harekete geçen kural tanımaz patron, grev için oylama yapılmasını talep ederek grevi boşa düşürmeye çalıştı. Adana Hilton Oteli'nde örgütlü OLEYİS'in grev kararı almasının ardından, patronun grev oylaması oyununu işçiler ezici çoğunlukla greve evet diyerek boşa çıkardı. Oylamaya katılan 216 işçiden 182'si, greve evet diyerek haklarını almakta kararlı olduklarını, sendikayı kabul etmek istemeyen kapitaliste bir kez daha göstermiştir.

ÇSİ'de kölelik koşullarına eklenen yeni bir saldırı daha: işten atmalar

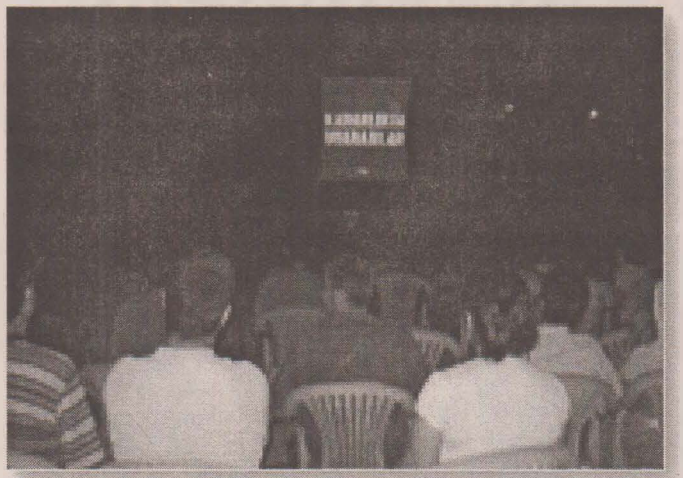
Yeşiloba metal sanayi sitesinin silo işletmeciliğinde en önemli işletmesi olan ÇSİ (Çukurova Silo İşletmeciliği) geçtiğimiz üç aylık sürede 202'ye yakın işçiyi işten çıkardı.

İşletme silo imalatında Türkiye'nin en önde gelen firmalarından biri. İran'dan, Rusya'ya Romanya'dan Hindistan'a kadar dış ticarette açılım sağlamış durumda. Yaklaşık 40 işçinin çalıştığı işletmede hemen her hafta işçiler ya işten çıkarılıyor ya da baskılarla karşılaşıyorlar. Bir yandan patron karını arttırırken diğer yandan da sürekli bir şekilde eski işçileri işten atarak yerine yenilerini alıyor. Bunda artık eski çalışma koşullarının ağırlığı karşısında sesini çıkaran ve haklarını araya işçilerden kurtulma düşüncesi yatıyor. İşten atılan işçilerin çoğu daha önceki süreçlerde ya da toplantılarda haklarını arayıp taleplerini dile getiren işçiler. İşçiler hala 2007 yılında geçerli olan asgari ücretle çalışıyorlar.

Bunun yanında yaklaşık son 8 aydır işçiler sabah 8 akşam 11 arası çalışıyorlar. Buna hafta sonları da dâhil. İşten atmanın yanında son dönemde artan tepkilerle birlikte başta işletme şefi eliyle olmak üzere işçilere karşı yıldırma politikası uygulanıyor. Mesaiye kalmayan işçiler sürekli olarak işten atılma tehdidiyle karşılaşıyorlar. Bunun yanında sürekli olarak üretimin arttırılması ve işçilerin daha çok çalışması talep ediliyor. Ayrıca çalışanların küçük bir kısmı sigortalı diğerlerinin ise sigortası yapılmıyor. İşe girerken sigorta sözü verilen işçiler de kandırılarak sigortasız bir şekilde çalıştırılmaya devam ediliyor.

Sİ-DER'in kampanyası sona erdi

Zamlar geri çekilsin! insanca bir yaşam istiyoruz!

Sanayi İşçileri Derneği'nin (Sİ-DER) bir aydır yürütmüş olduğu *"Zamlar geri çekilsin insanca bir yaşam istiyoruz"* şiarlı kampanya 31 Ağustos Pazar akşamı gerçekleştirilen "Karanlıkta uyananlar" adlı film gösterimi ile sona erdi.

Etkinlik alanında "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" ve "Köle değil işçiyiz örgütlüysek güçlüyüz/Sİ-DER" yazılı pankartlar asıldı.

Uçak mahallesi muhtarlığı yanındaki boş arazide gerçekleştirilen etkinlik Sanayi İşçileri Derneği adına yapılan bir konuşma ile başladı. Dernek adına yapılan konuşmada son zamanlarda ardarda gelen zamlar ve bunun yanında yeni bir sefalet ücreti olan temmuz zamlarının işçi emekçilerin yaşamını iyice katlanılmaz bir hale soktuğu ve Dernek olarak yapılan zamların ardından iyice yakıcı bir hal alan insanca bir yaşam isteğini haykırmak için böyle bir kampanya sürecine girildiğinden bahsetti.

Etkinlikte gösterilen film hakkında da bir konuşma gerçekleştirmesinin ardından film gösterimine geçildi. Film gösteriminin ardından etkinlik sona erdi.

Direnişteki işçilere 62 YTL para cezası

Tek Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan ve fabrika önünde direnişe geçen 6 Karper işçisine 62'şer YTL para cezası verildi. Fabrika yetkililerinin şikâyeti üzerine direniş yerine gelen jandarmanın oradan ayrılmaları için baskı yaptığını dile getiren işçiler, gerekçe olarak ise "toplantı, gösteri ve yürüyüşleri yasasına muhalefet" iddiasının ileri sürüldüğünü anlattılar. İşçiler, kendilerinden sendikanın pankartını kaldırıp, giydikleri önlük ve şapkaları çıkarmalarının istendiğini aktardılar. Haksız yere işten atıldıklarını ve işe sendikalı olarak geri dönmek istediklerini ifade eden işçiler, baskıların son bulmasını istediler.

Sanayide yaşanan sorunlar hakkında bir montaj işçisiyle konuştuk

Sİ-DER: Hangi sektörde çalışıyorsunuz?

Montaj işçisi: Bir asansör firmasında çalışıyorum. Montaj işi yapıyoruz.

Sİ-DER: İşyerinizdeki çalışma koşullarından bahseder misiniz?

Montaj işçisi: Asgari ücretle çalışıyoruz. İşgüvenliğimiz hiç yok. Bazen 10–12 kat yüksekte çalışıyoruz ona rağmen güvenlik kemeri verilmiyor. Bizim ölmemiz umurlarında değil.

Sİ-DER: Bu sorunların çözümü hakkında ne düşünüyorsunuz?

Montaj işçisi: Bütün işçilerin birlikte hareket etmesi lazım. Sorunlarımız aynı, patron bize muhtaç, hep birlikte iş bırakıp karşılarına dikilirsek ne bu kadar ağır koşullarda çalışırız ne de bu kadar düşük ücrete talim yaparız..

AKP: Yolsuzluk ve çürümenin kanıtı "deniz feneri"

Hırsızları tarihin çöplüğüne atmak için işçiler kavgaya!

Bu ülkede işçiler-emekçiler yıllardır ekonomik-sosyal hak gasplarına maruz kalıyor. SSSGSS yasası örneğinde olduğu gibi sınırlı kazanımlar ise saldırı yasalarıyla ortadan kaldırılıyor. IMF-TÜSİAD emrinde çalışan hükümetlerin uyguladığı bu politikalar emekçilerin çalışma ve yaşam koşullarını her geçen gün daha da katlanılmaz kılıyor. Patronlar ve onların uşağı hükümetler emeğin sömürüsü üzerine kurdukları bu saltanatlarını ayakta tutabilmek için, işçi sınıfının örgütlülüğünü dağıtıp önlerini düzleyebilmek için zor aygıtlarını her fırsatta işe koşuyor.

2007-2008 1 Mayıs'larında yaşanan devlet terörü, grev ve direnişlerin maruz kaldığı polis ve jandarma terörü, gözaltı ve tutuklama saldırıları son dönem yaşanan tablonun özeti. Sermaye iktidarının kanlı tarihi ve son dönemin yansıyan tablosu, insanca çalışma ve yaşam koşulları mücadelesinin karşı karşıya kaldığı saldırıların ne derecede sistemli ve devlet eliyle yapıldığının kanıtı. Hükümetler değişiyor fakat emekçilerin boynundaki sömürü zincirleri yerli yerinde duruyor, baskı ve zor da öyle.

Bu sayılanlar madalyonun bir yüzü. İşin bir de başka boyutu var.

Son yılların en acımasız sömürü uygulamalarını hayata geçiren Amerikancı AKP hükümeti, bir yandan da "yardım" kuruluşları, dernekler ve tarikatlar aracılığıyla cemaat ilişkilerini kurumsallaştırma çabası içinde. Bu saldırı, kolluk güçleri eliyle yürütülen terörün tamamlayıcısı olan ideolojik boyutudur. Emekçilere kölelik koşullarını, açlığı ve sefaleti dayatanlar, diğer yandan dini duyguları sömürerek topladıkları paraları da sahte evrak ve düzenlemelerle kendi kasalarına dolduruyor. Son olarak açığa çıkarılan "deniz feneri" olayı bu durumun çarpıcı bir örneğidir. Çetelerin ve yolsuzlukların bitirileceği palavralarını dilinden düşürmeyen AKP'nin, çeteleşme ve yolsuzluk batağının içinde olduğu bir kez daha açığa çıktı. Bu olay, dinden siyasi rant sağlayan AKP'nin aslında bir hırsızlar çetesi olduğunu da gözler önüne sermiştir.

Olayın bir başka ilginç yanı ise "deniz feneri" olayının basında tartışılmaya başlamasıyla başlayan Erdoğan ve Doğan grubu kavgası; kavganın medya kanadını ise AKP yanlısı medya grupları ile Doğan medya grubu oluşturuyor. Yazının girişinde bahsedilen "patronlar ve onların uşağı hükümetler" tanımına en veciz örneklerden biri AKP ile Türkiye'nin sayılı tekellerinden Doğan grubudur.

Peki bu iş ortaklarının arasındaki bu hararetli kavga neyin nesi? Bu iki emekçi düşmanı güç nasıl oldu da karşı karşıya geldi? Burada da durum "öküz öldü ortaklık bitti" misali gibidir.

AKP hükümetinin sağladığı imkanlar sayesinden iyice palazlanan "İslami" sermaye grupları, sermayenin TÜSİAD kanadıyla rant kavgasına girişecek kadar güçlenmiş. Nitekim Deniz feneri olayı, iki tarafın da kirli çamaşırlarını açığa çıkardı, kavganın rant kavgası olduğu ise gözler önüne serildi.

Deniz feneri olayının ardından başbakanla girdiği çatışma sonrası "demokrasi havarisi" kesilen Aydın Doğan, hükümetin baskılarına karşı basın özgürlüğünden söz etmeye başladı. Oysa bu Aydın Doğan, daha düne kadar AKP hükümetinin baş destekçisi idi. Yani bunlar gerçekte iş ortaklarıdır. Ama çıkarları çatışınca, birbirlerinin kirli çamaşırlarını sergilemeye başladılar.

Oysa ikisi de kapitalist sömürü düzeninin ayrılmaz parçaları. İkisi de işçilerin boynundaki sömürü zincirlerinin, ortaçağdan kalma çalışma ve yaşam koşullarının başkahramanları. Bu kavga biz işçilerin yarattığı zenginliği paylaşma kavgası. İşçi sınıfının örgütlü gücü asalak patronları da onların iş ortağı ve uşağı hükümetleri de tarihin çöplüğüne atacaktır.

"Deniz feneri" olayı bir kez daha gösterdi ki, Tayyip Erdoğan ile müritleri yolsuzluk ve rüşvetin dip çukurunda taht kurmuşlar. İşçi sınıfı, sırtından geçinen bu asalakları ve onların iktidarlarını örgütlü gücüyle alaşağı edecektir. Geleceğimize ve onurumuza sahip çıkmak için, soyguncular dan hesap sormak için işyerlerinde, fabrikalarda örgütlenmeliyiz. Biz örgütlü bir güç olarak karşılarına çıkarsak, haklarımızı söke söke alırız, aksi taktirde patronlarla hükümetler kapı arkası görüşmelerle haksız kazançlar sağlamaya, bizleri açlıkla terbiye etmeye devam edebilecekler. İnsanca koşullarda çalışmak için, insanca yaşamak için işçilerin tek kurtuluşu "sosyalizm" için şimdiden büyük kavgalara hazırlanmanın, tek vücut olmanın zamanı!

İşçilerin birliği sermaycyi yenecek!

İşçi sınıfı savaşacak sosyalizm kazanacak !

Adana'dan bir plastik işçisi

İşçi Bülteni Özel Sayı: 351 * Fiyatı: 25 YKr * EKİM 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92